“El gran èxit dels Pastorets de Girona és la posada en escena”

Viu la seva participació en la tradicional representació com una tradició i amb un cert grau de militància cultural, tot i que admet que li agradaria fer un personatge menys seriós

Castro, al camerino del Teatre Municipal, amb la roba de Sant Josep i el gaiato, preparat per a un assaig
Foto: LL. SERRAT.

Els Pastorets de Girona fa 37 anys que se celebren. Vostè hi és des de gairebé el primer dia.Sí, vaig començar el segon o tercer any. El 1983. Tenia 22 anys.Sempre ha fet de Sant Josep?Vaig començar amb aquest paper. Després vaig estar tres o quatre anys fent d'alcalde del poble de pastors i després vaig recuperar Sant Josep.Deu haver passat per moltes Mares de Déu.Unes quantes! N'hi havia una que ara porta els seus fills a fer d'angelets o pastors. I hi ha una altra noia que havia fet d'àngel i ara el seu fill fa de dimoni. Hi ha un cert relleu.Fer d'actor, però, no és la seva professió.No. Soc mestre al Bell-lloc i els Pastorets els faig per afició. Havia fet teatre amateur, va sortir l'opció de fer els Pastorets i m'hi vaig posar. I costa trobar relleu per als papers més seriosos.Per què costa?És un paper seriós i contingut. No pots fer bromes. Sant Josep és un home enamorat, que té dubtes... no és un paper agraït. És molt més divertit fer de dimoni, o de pastor còmic o de pastor del poble que fan la gran berenada...Voldria plegar o fer un altre paper?A mi m'agradaria fer un altre paper, o estar a la part de darrere, el que calgui. Ja faig cosa de tramoia en les estones que no soc a escena. Tots ho fem. És un projecte comú en què participen unes 150 persones.Deu tenir un paper ben après.S'hi fan modificacions, però és molt doctrinal, en el sentit que segueix molt les pautes de l'Evangeli.L'assignació dels personatges és aleatòria o hi ha alguna mena de jerarquia per experiència, per exemple?No, no n'hi ha. L'any passat ens vam quedar sense Mare de Déu. Hi ha tres noies que ho volien fer. Havien de cantar una cançó de bressol i han de saber-se moure per l'escenari... Se'ls va fer proves i va quedar molt clar quina s'hi adaptava millor.Quan comencen els assajos?Pels volts de Fires [primers de novembre]. Sol coincidir amb el diumenge de focs. I els assajos són la tarda dels dissabtes i el matí dels diumenges.Això els deu hipotecar completament els caps de setmana des de Fires fins passades les festes de Nadal.Sí. A casa els fills van seguir-ho una mica però al final ho van deixar i només continuo jo. Però ho portem bé. Té un punt de tradició, també de catalanisme, i, en fi, estem aquí.De Pastorets se'n fan a moltes viles i ciutats del país. Què destacaria dels de Girona?Jo crec que el gran èxit és la posada en escena, que és molt professional. I l'obra dura tres hores, però no es fa feixuc. La gent ho viu com una vetllada.Hi deu tenir a veure també que al text hi afegeixen acudits sobre fets de l'actualitat.Sí. D'això se'n cuiden els còmics, que són els que tenen més paper, a vegades el dimoni gros també fa alguna actuació en aquest sentit. Tenen la gràcia de treure punta a les coses de l'actualitat.Una pista sobre aquests fets socials destacables dels quals es parlarà ens la donen amb el cartell.El cartell es decideix a l'estiu. I és clar, aquest estiu el més gros que havia passat era l'ascens del Girona FC a primera. Tot el tema del procés en aquell moment encara no estava clar per on aniria. No hi havia dates encara i es va decidir fer el cartell sobre el Girona. El cartell és, com cada any, de l'Àngel del Pozo, que és molt bo.Que el cartell sigui sobre el Girona FC implica que alguna cosa en diran en l'obra?Alguna cosa sí. Alguna broma sortirà.I el tema del procés sobiranista?Sí, sortirà. Fa dos anys ja es va fer broma sobre el cens que dicta fer Roma, parlen en llatí, ningú els entén i els demanen

que es parli la llengua del país, que si la imposició de la llengua de l'imperi... La gent va riure molt, sense que en cap moment es parlés de cap més imperi ni imposició que no sigui el de Roma. Es genera complicitat amb el públic, que participa del joc. I també es busca un missatge social. L'any passat vam fer un final dels refugiats entenent que la Sagrada Família també va viure situació de refugiats. Aquest any es mantindrà un final relacionat amb els refugiats, perquè pensem que és una situació que encara no s'ha resolt.Fan set representacions (25, 26, 28 i 30 de desembre i 1, 4, 7 de gener). Se'ls fa curt?No. Ja està bé. Els últims dies a vegades fins i tot es fa una mica feixuc perquè són moltes hores. Set dies és correcte.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 23-12-2017 Pàgina 76

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1305829-el-gran-exit-dels-pastorets-de-girona-es-la-posada-en-escena.html